দিল্লী পৌৰ নিগম

বনাম

লিচ্‌হো দেৱী আৰু অন্যান্য

১ ছেপ্টেম্বৰ, ১৯৯৭

(ন্যায়াধীশ ড° এ. আনন্দ আৰু কে ভেংকটাস্বামী)

ভূমি অধিগ্ৰহণ আইন, ১৮৯৪:

ধাৰা ১১-ক-নিৰ্দিষ্ট সময়সীমাৰ ভিতৰত ৰায়দান নকৰা - লেখ আবেদন- উচ্চ ন্যায়ালয় ক জনোৱা আবেদনকাৰীৰ দখল স্থগিত ৰখাৰ নিৰ্দেশ-উচ্চ ন্যায়ালয়ে লক্ষ্য কৰিলে যে এই আদেশৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে অধিগ্ৰহণৰ কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰখা--উচ্চ ন্যায়ালয়ে অধিসূচনাৰ কোনো প্ৰভাৱ নপৰে বুলি ঘোষণা কৰি মাটিৰ অধিগ্ৰহণৰ অধিসূচনাৰ পৰা মুকলি কৰি দিয়ে- কৈছে, এই ক্ষেত্ৰত স্থগিতাদেশৰ আদেশ পৰৱৰ্তী কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰখাৰ সমান আৰু , সেয়েহে, ৰায়দানৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত দুবছৰৰ সময়সীমা গণনা কৰাৰ সময়ত কাৰ্য্যক্ষম অৱস্থাত থকা আদেশৰ সমগ্ৰ সময়সীমা বাদ দিয়া হ 'ব-গোচৰতো যোগ্যতাৰ ভিত্তিত সিদ্ধান্ত লোৱাৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰা হল।

তামিলনাডু চৰকাৰ আৰু আন এজন বনাম বসন্ত বাই , (১৯৯৫) পৰিপূৰক ২ ধাৰা ৪২৩ , নিৰ্ভৰ কৰা হৈছে।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : দেৱানী আপীল নং ৫৯৩৮/১৯৯৭ চনৰ ।

চি. ডব্লিউ. পি. নং ২১২/১৯৮৫ চনৰ গোচৰত দিল্লী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২২.৮.৯৬ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা।

শ্ৰীমতী মাধো তেৱাটিয়া ৰণবীৰ যাদৱৰ হৈ আপীলকাৰীৰ হৈ।

কেশৱ দয়াল, আৰ. কে. ছাইনী, ঋষিকেশ প্ৰতিপক্ষসকলৰ হৈ ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ দিয়া হৈছিল :

অনুমতি দিয়া হৈছে ।

উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰতিপক্ষসকলে দাখিল কৰা দেৱানী লেখ আবেদনৰ যুক্তি শুনানিৰ পিছত ৰায় দিয়ে যে যিহেতু বিধি (ধাৰা ১১ক)ৰ দ্বাৰা নিৰ্ধাৰিত সময়সীমাৰ ভিতৰত ৰায় দান কৰা হোৱা নাই, গতিকে ১২৭ আৰু ১৭৩ নং খছৰা অধিগ্ৰহণৰ সম্পৰ্কীয় অধিসূচনাখন কোনো প্ৰভাৱ নপৰে বুলি ঘোষণা কৰিবলগীয়া হৈছিল আৰু সেই আদেশ দিয়াৰ পিছত ২২.৮.১৯৯৬ তাৰিখৰ আদেশৰ জৰিয়তে অধিগ্ৰহণৰ অধিসূচনাৰ পৰা দুটা খছৰা নম্বৰলৈ মুকলি কৰি দিয়া হৈছিল। এই আবেদনে সেই আদেশক প্ৰশ্নবোধক কৰি তুলিছে।

২৫.৪.১৯৮৫, তাৰিখৰ স্থগিতাদেশৰ প্ৰতি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰা হৈছিল। য'ত লেখ আবেদনৰ স্থগিত ৰখাৰ সময়ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আবেদনকাৰীসকলৰ বেদখল স্থগিত ৰাখিছিল যাতে আইনখনৰ ধাৰা ১১এৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সময়সীমা গণনাৰ বাবে স্থগিতাদেশৰ আদেশ কাৰ্যকৰী হোৱা সময়ছোৱা বাদ দিব লাগিব। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতে অৱশ্যে ২৫.৪.১৯৮৫ তাৰিখৰ আদেশটো কেৱল লেখ আবেদনকাৰীসকলৰ দখল স্থগিত ৰখাৰ বিষয়েহে আছিল আৰু ইয়াক কোনো কাৰণতে অধিগ্ৰহণৰ কাৰ্য্যবিধিৰ স্থগিতাদেশ বুলি ব্যাখ্যা কৰিব নোৱাৰি। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এই পন্থাটো ভুল। ই প্ৰশ্নটো এতিয়া পূৰ্বতে সিদ্ধান্ত লোৱা বিষয় হৈ থকা নাই।

তামিলনাডু চৰকাৰ আৰু আন এজন বনাম বসন্ত বাই , (১৯৯৫) পৰিপূৰক ২ এছ চি চি ৪২৩ গোচৰত এই আদালতৰ এখন বিচাৰপীঠে ৰায় দিছে যে এই গোচৰত যি ধৰণৰ স্থগিতাদেশ দিয়া হৈছিল, সেই ধৰণৰ স্থগিতাদেশৰ আদেশ , গ্ৰহণ কৰা পৰৱৰ্তী কাৰ্য্যবিধি স্থগিত ৰখাৰ সমান আৰু সেয়েহে আইনখনৰ ধাৰা ১১এৰ অধীনত বঁটা প্ৰদানৰ বাবে নিৰ্ধাৰিত দুবছৰৰ সময়সীমা গণনা কৰাৰ সময়ত স্থগিতাদেশৰ আদেশ কাৰ্যকৰী হৈ থকা সমগ্ৰ সময়ছোৱাটো বাদ দিব লাগিছিল।উচ্চ ন্যায়ালয়ে গ্ৰহণ কৰা মতামত, সেয়েহে, বহনক্ষম নহয়।

আমি অৱশ্যে দেখিবলৈ পাওঁ যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে লেখ আবেদনৰ যোগ্যতাৰ সৈতে মোকাবিলা কৰা নাই আৰু স্থগিতাদেশৰ আদেশৰ ভুল ব্যাখ্যাৰ ওপৰত অধিসূচনা বাতিল কৰে। আমি, সেয়েহে, এই আবেদন গ্ৰহণ ক ৰি আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ বাতিল কৰি , লেখ আবেদনত উত্থাপিত অন্যান্য বিষয়সমূহৰ ওপৰত আইন অনুসৰি নতুনকৈ নিষ্পত্তিৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰো। এনে সকলোবোৰ বিষয় উত্থাপন কৰাটো পক্ষসমূহৰ বাবে মুকলি হ ’ব,

উচ্চ ন্যায়ালয়ত যুক্তিৰ সময়ত পৰৱৰ্তী পৰিঘটনাসমূহকে ধৰি, যি বোৰ তেওঁলোকৰ বাবে উপলব্ধ হব। আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ক অনুৰোধ জনাইছো যাতে লেখ আবেদনখন ক্ষিপ্ৰতাৰে নিষ্পত্তি কৰে আৰু এই আদেশত আমাৰ কোনো পৰ্যবেক্ষণৰ ব্যাখ্যা , গোচৰৰ গুৰুত্বৰ ওপৰত মতামত প্ৰকাশ কৰিব নালাগে । কোনো খৰচ দিয়া নাই।

আবেদন নিষ্পত্তি কৰা হল।

অনুবাদক-প্ৰণব জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়